EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.9.17.
COM(2021) 548 final

2021/0292 (NLE)

Javaslat

# A TANÁCS RENDELETE

## egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Földközi-tengeren és a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2022. évre történő meghatározásáról

# INDOKOLÁS

## 1. A JAVASLAT HÁTTERE

### • A javaslat indokai és céljai

A közös halászati politikáról szóló 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: KHP-alaprendelet) célja annak biztosítása, hogy az élő vízi erőforrások kiaknázása gazdasági, környezeti és társadalmi szempontból egyaránt fenntartható legyen. Ennek fontos eszköze a halászati lehetőségek évenkénti meghatározása. A halászati lehetőségekre vonatkozó rendeleteknek olyan szintekre kell korlátozniuk a halállományok kiaknázását, amelyek összeegyeztethetőek a közös halászati politika (KHP) általános célkitűzéseivel.

E javaslat célja egyes földközi-tengeri, valamint fekete-tengeri halállományok és halállománycsoportok tekintetében meghatározni a tagállamok halászati lehetőségeit.

A tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv elfogadása és hatálybalépése nyomán ez a javaslat a legnagyobb megengedett halászati erőkifejtésben kifejezve rögzíti az érintett tagállamok (Spanyolország, Franciaország és Olaszország) halászati lehetőségeit.

A javaslat egyúttal a földközi-tengeri és a fekete-tengeri élő erőforrások védelméért és az ezekkel való gazdálkodásért felelős regionális halászati gazdálkodási szervezet, a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) keretében kötött megállapodásokból eredő halászati lehetőségeket is rögzíti. Az Európai Unió mellett Bulgária, Ciprus, Franciaország Görögország, Horvátország, Málta, Olaszország, Románia, Spanyolország és Szlovénia tagja a GFCM-nek. A GFCM keretében elfogadott intézkedések a tagokra nézve kötelező érvényűek.

Ezenfelül ez a javaslat a Fekete-tengeren a spratt vonatkozásában autonóm kvótát határoz meg annak érdekében, hogy ne növekedjen a halászati mortalitás jelenlegi mértéke. Átülteti továbbá a GFCM által megállapított, a nagy rombuszhalra vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket (TAC) és kvótákat.

A végső cél az olyan állományméretek elérése és fenntartása, amelyek mellett biztosítható a maximális fenntartható hozam (MFH). Ez a cél kifejezetten szerepel a KHP-alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésében, mely szerint ezt a célkitűzést „[…] amely állományoknál lehetséges 2015-ig, az összes állomány esetében pedig fokozatosan legkésőbb 2020-ig” el kell érni. Ez megfelel annak a kötelezettségvállalásnak, amit az Unió a fenntartható fejlődésről szóló, 2002. évi johannesburgi csúcstalálkozó következtetései és a kapcsolódó végrehajtási terv alapján tett. Ugyanakkor a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv azt hivatott elősegíteni, hogy a halászati mortalitás mértéke fokozatosan javuló jelleggel, lehetőség szerint 2020-ig, de legkésőbb 2025. január 1-jéig maximális fenntartható hozamot (MFH) eredményezzen.

### • Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

A javasolt intézkedések a közös halászati politika célkitűzéseivel és szabályaival összhangban kerültek kidolgozásra.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A javasolt intézkedések összeegyeztethetők az Unió fenntartható fejlődési szakpolitikájával.

## 2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 43. cikkének (3) bekezdése.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A javaslat az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

- **Arányosság**

A javaslat megfelel az arányosság elvének, mivel a KHP közös politika. Az EUMSZ 43. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Tanács feladata intézkedéseket hozni a halászati lehetőségek meghatározásáról és elosztásáról.

A javasolt rendelet elosztja a halászati lehetőségeket a tagállamok között. A KHP-alaprendelet 16. és 17. cikke értelmében a tagállamok szabadon dönthetnek e lehetőségeknek a lobogójuk alatt közlekedő hajók közötti elosztásáról. Elegendő mozgástérük van ahhoz, hogy a megítélt halászati lehetőségek kiaknázásáról az általuk választott társadalmi-gazdasági modellel összhangban döntsenek.

A javaslatnak a tagállamokra nézve nincsenek új pénzügyi vonzatai.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javasolt jogi aktus a tanácsi rendelet.

Ez a javaslat a halászati gazdálkodásra vonatkozik az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése alapján és az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének megfelelően.

## 3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

Tárgytalan.

- **Konzultációk az érdekelt felekkel**

Az érdekelt felekkel való konzultációra az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett, „*Az uniós halászat fenntarthatóbbá tétele: az aktuális helyzet és a 2022-re vonatkozó iránymutatások*” című bizottsági közlemény révén került sor.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A földközi-tengeri és a fekete-tengeri állományok állapotának értékelése a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB), a GFCM halászati tudományos tanácsadó bizottsága (SAC) és a GFCM fekete-tengeri munkacsoportja (WGBS) legfrissebb munkájának eredményein alapul.

- **Hatásvizsgálat**

A halászati lehetőségekre vonatkozó rendeletek hatályát az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése szabályozza.

A KHP-alaprendeletre és a Földközi-tenger nyugati térségében a tengerfenéken élő állományok halászatára vonatkozó többéves tervre irányuló bizottsági javaslatok kidolgozása a megfelelő hatásvizsgálatok alapján történt. A KHP-alaprendelet 2. cikkében rögzített célkitűzések megvalósításának egyik fő eszköze a halászati lehetőségek meghatározása. A többéves terv halászati erőkifejtési rendszert vezetett be a Földközi-tenger nyugati térségében a tengerfenéken élő állományok túlhalászása problémájának kezelésére.

A GFCM által a Földközi-tengeren és a Fekete-tengeren meghatározott halászati lehetőségeket illetően ez a javaslat lényegében a nemzetközi szinten elfogadott intézkedéseket hajtja végre. A halászati lehetőségek lehetséges hatásainak értékelése szempontjából releváns elemeket figyelembe veszik azon nemzetközi tárgyalások előkészítése és lebonyolítása során, amelyek révén az Unió megállapodik a halászati lehetőségekről harmadik felekkel.

A javaslat nem csupán rövid távú megfontolásokat, hanem egy hosszabb távú szemléletet is tükröz, amelynek köszönhetően a halászat mértéke fokozatosan a hosszú távon fenntartható szintekhez igazodik.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Tárgytalan.

- **Alapjogok**

Tárgytalan.

## 4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással a költségvetésre.

## 5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A javaslat végrehajtása a KHP szabályainak megfelelően fog történni. A nyomon követés és a megfelelés biztosítására az 1224/2009/EK tanácsi rendelet szabályaival összhangban kerül sor.

- **Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetén)**

Tárgytalan.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat célja egyes földközi-tengeri, valamint fekete-tengeri halállományok és halállománycsoportok tekintetében meghatározni a tagállamok halászati lehetőségeit 2022-re, és különösen

1. a Földközi-tenger nyugati térségében élő tengerfenéki állományokra halászó vonóhálós hajók halászati erőkifejtési rendszerét. Az erre a halászatra vonatkozó, 2019. július 16-án hatályba lépett többéves terv értelmében a Tanács minden évben meghatározza az egyes halászati erőkifejtési csoportokra, valamint a terv I. mellékletében rögzített halállományokra vonatkozó legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést tagállamonként. 2020-ban, a terv végrehajtásának első évében 10 %-kal csökkent a legnagyobb megengedett halászati erőkifejtés a (2015. január 1. és 2017. december 31. közötti időszakra vonatkozó,) minden tagállamra és minden halászati erőkifejtési csoportra vagy földrajzi alterületre kiszámított referenciaértékhez képest. A 2–5. évre a terv legfeljebb 30 %-os csökkentést irányoz elő. 2021-re az (EU) 2021/90/EGK tanácsi rendelet 7,5 %-os csökkentésről rendelkezett.

   [Placeholder on the best available scientific advice] A 2022. évben pm %-os csökkentést kell elérni.

2. A Földközi-tengeren alkalmazandó GFCM-intézkedések többek között:

   a 2018. évi éves ülésen elfogadott intézkedések, vagyis

2.1. fogási és erőkifejtési korlátok, valamint halászati tilalmi időszak az európai angolnára vonatkozóan a Földközi-tenger teljes területén (GFCM 1–27 földrajzi alterület);

2.2. az óriásgarnélára és vörös garnélára halászó hajók számának korlátozása a Jón-tengeren (GFCM 19–21 földrajzi alterület) és a Levantei-tengeren (GFCM 24–27 földrajzi alterület);

   a 2019. évi éves ülésen elfogadott intézkedések, vagyis

2.3. halászati erőkifejtési korlátok és maximális flottakapacitás a tengerfenéken élő állományokra vonatkozóan az Adriai-tengeren (GFCM 17 és 18 földrajzi alterület);

2.4. halászati korlátok és a halászati engedélyek számának korlátozása a nemes korall vonatkozásában a Földközi-tenger teljes területén (GFCM 1–27 földrajzi alterület);

2.5. az óriásgarnélára és vörös garnélára halászó hajók számának korlátozása a Tuniszi-csatornában (GFCM 12–16 alterület);

2.6. fogási korlátok a nagyszemű vörösdurbincsra vonatkozóan az Alborán-tengeren (GFCM 1–3 földrajzi alterület);

2.7. a halászati engedélyek számának korlátozása a nagy aranymakrahalra vonatkozóan a Földközi-tenger teljes területén (GFCM 1–27 földrajzi alterület);

3. a Fekete-tengeren alkalmazandó GFCM-intézkedések többek között:

3.1. a tudományos szakvéleményen alapuló autonóm kvóta a sprattra;

3.2. a nagy rombuszhalra vonatkozó teljes kifogható mennyiség (TAC) és kvótakiosztás a nagy rombuszhal halászatára vonatkozó többéves állománygazdálkodási tervnek megfelelően a GFCM/43/2019/3. sz. ajánlást végrehajtva (GFCM 29 földrajzi alterület).

A GFCM ajánlásait az uniós jogban az 1343/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[1] hajtja végre, a Bizottság pedig javaslatot fogadott el[2] a GFCM által 2018-ban és 2019-ben elfogadott ajánlások végrehajtására. A halászati lehetőségekhez funkcionálisan kapcsolódó korrekciós intézkedések, úgymint az ívási időre vonatkozó halászati tilalmak e rendelet részét kell képezzék, mivel ilyen tilalmi időszakok hiányában a halászati lehetőségeket nem lehetne azonos szinten meghatározni (például a nagy rombuszhal esetében a Fekete-tengeren). A tilalmi időszak hossza az állomány állapotának a tudományos szakvélemények szerinti megítélésétől függően változhat.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1343/2011/EU rendelete (2011. december 13.) a GFCM (Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság) létrehozásáról szóló megállapodás hatálya alá tartozó területen folytatott halászattal kapcsolatos egyes rendelkezésekről és a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről szóló 1967/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 347., 2011.12.30., 44. o.).

[2] COM(2018) 143 végleges

2021/0292 (NLE)

Javaslat

# A TANÁCS RENDELETE

## egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Földközi-tengeren és a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2022. évre történő meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[3] 6. cikke értelmében állományvédelmi intézkedéseket kell elfogadni a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények figyelembevételével, ideértve adott esetben a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság által készített jelentéseket, a megfelelő földrajzi területek vagy szakterületek tekintetében létrehozott tanácsadó testületek szakvéleményeit, valamint a tagállamok bármely közös ajánlását is.

(2) A halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozó intézkedések – ezen belül adott esetben bizonyos, azokkal funkcionálisan összefüggő feltételek – elfogadása a Tanács feladata. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerint a halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy biztosított legyen az egyes tagállamok által folytatott halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása valamennyi halállomány, illetve halászat tekintetében.

(3) Az 1380/2013/EU rendelet 2. cikke értelmében a közös halászati politika (KHP) célja a maximális fenntartható hozamnak megfelelő kiaknázási arány elérése, amely állományoknál lehetséges, 2015-ig, az összes állomány esetében pedig fokozatosan legkésőbb 2020-ig.

(4) A teljes kifogható mennyiségeket ezért az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, a biológiai és a társadalmi-gazdasági vonatkozások figyelembevételével kell meghatározni, biztosítva ugyanakkor az egyes halászati ágazatok közötti méltányos bánásmódot és figyelembe véve az érdekeltekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményeket is.

(5) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése értelmében a halászati lehetőségeket a többéves tervek hatálya alá tartozó állományok esetében a vonatkozó tervben szereplő szabályokkal összhangban kell meghatározni.

[3] Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

(6) A tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves tervet az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet[4] hozta létre, és az 2019. július 16-án lépett hatályba. E terv célja annak biztosítása, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet.

(7) Az (EU) 2019/1022 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésével összhangban a rendelet 1. cikkében felsorolt állományokra vonatkozó halászati lehetőségeket úgy kell meghatározni, hogy a halászati mortalitás mértéke fokozatosan, egyre javuló jelleggel, lehetőség szerint 2020-ig, de legkésőbb 2025. január 1-jéig maximális fenntartható hozamot eredményezzen. A halászati lehetőségeket a legnagyobb megengedett halászati erőkifejtésben kell kifejezni, és oly módon kell meghatározni, hogy azok megfeleljenek az (EU) 2019/1022 rendelet 7. cikkében megállapított halászati erőkifejtési rendszernek.

(8) Így 2022 tekintetében a legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést a kiindulási értékekhez képest *pm* %-kal kell csökkenteni, levonva ezt a mennyiséget az (EU) 2021/90 tanácsi rendeletben[5] 2021-re előírt legnagyobb halászati erőkifejtésből.

(9) 2018-ban tartott 42. éves ülésén a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) elfogadta a GFCM/42/2018/1. sz. ajánlást, amely a Földközi-tengeren (GFCM 1–27 földrajzi alterület) állománygazdálkodási intézkedéseket állapít meg az európai angolnára (*Anguilla anguilla*) vonatkozóan. Az említett intézkedések fogási és erőkifejtési korlátokról és egy három egymást követő hónapon át tartó éves tilalmi időszakról is rendelkeznek, amelyet az egyes tagállamoknak kell meghatározniuk az 1100/2007/EK tanácsi rendelet[6] állományvédelmi célkitűzéseivel, az angolnára vonatkozó nemzeti állománygazdálkodási terveikkel, valamint az angolnának a területükön tapasztalt időszakos vándorlási mintájával összhangban. Amennyiben az említett ajánlás hatálybalépése előtt a halászati erőkifejtés vagy a fogások legalább 30 %-os csökkenését eredményező nemzeti állománygazdálkodási tervek voltak érvényben, a már megállapított és végrehajtott fogási vagy halászati erőkifejtési korlátokat nem szabad túllépni. A tilalmi időszakot az említett ajánlásnak megfelelően a Földközi-tengeren az összes tengervízen, valamint a brakkvizeken, például a torkolatokban, a parti lagúnákban és az átmeneti vizekben is alkalmazni kell. A tilalmi időszak funkcionálisan kapcsolódik a halászati lehetőségekhez, mivel annak hiányában a fogások mennyiségét vagy a halászati erőkifejtés mértékét kell csökkenteni az állomány helyreállítása érdekében. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.

(10) [Placeholder for small pelagic stocks in the Adriatic.]

(11) 2018-ban tartott 42. éves ülésén a GFCM elfogadta a GFCM/42/2018/3. sz. ajánlást a Levantei-tengeren (GFCM 24, 25, 26 és 27 földrajzi alterület) az óriásgarnéla (*Aristaeomorpha foliacea*) és a vörös garnéla (*Aristeus antennatus*) fenntartható vonóhálós halászatára vonatkozó többéves állománygazdálkodási tervről, amely

---

4 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1022 rendelete (2019. június 20.) a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról és az 508/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 172., 2019.6.26., 1. o.).

5 A Tanács (EU) 2021/90 rendelete (2021. január 28.) egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Földközi-tengeren és a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2021. évre történő meghatározásáról (HL L 31., 2019.1.29., 1. o.).

6 A Tanács 1100/2007/EK rendelete (2007. szeptember 18.) az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról (HL L 248., 2007.9.22., 17. o.).

befagyasztotta a halászhajók maximális számában kifejezett halászati erőkifejtést. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.

(12) 2018-ban tartott 42. éves ülésén a GFCM elfogadta a GFCM/42/2018/4. sz. ajánlást a Jón-tengeren (GFCM 19, 20 és 21 földrajzi alterület) az óriásgarnéla (Aristaeomorpha foliacea) és a vörös garnéla (Aristeus antennatus) fenntartható vonóhálós halászatára vonatkozó többéves állománygazdálkodási tervről, amely befagyasztotta a halászhajók maximális számában kifejezett halászati erőkifejtést. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.

(13) 2019-ben tartott 43. éves ülésén a GFCM elfogadta a GFCM/43/2019/6. sz. ajánlást a Tuniszi-csatornában (GFCM 12, 13, 14, 15 és 16 földrajzi alterület) az óriásgarnéla (*Aristaeomorpha foliacea*) és a vörös garnéla (*Aristeus antennatus*) fenntartható vonóhálós halászatára vonatkozó többéves állománygazdálkodási tervről, amely befagyasztotta a halászhajók maximális számában kifejezett halászati erőkifejtést. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.

(14) 2019-ben tartott 43. éves ülésén a GFCM elfogadta GFCM/43/2019/5. sz. ajánlást az Adriai-tengeren (GFCM 17 és 18 földrajzi alterület) a tengerfenéken élő állományok fenntartható halászatára vonatkozó többéves állománygazdálkodási tervről, amely halászati erőkifejtési rendszert és flottakapacitási korlátot vezetett be egyes tengerfenéken élő állományok tekintetében. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.

(15) Figyelembe véve a szlovén flotta sajátosságait és annak a kis méretű nyílt vízi fajok állományaira, valamint a tengerfenéken élő állományokra gyakorolt elhanyagolható hatását, indokolt fenntartani a jelenlegi halászati gyakorlatot, és a szlovén flotta számára hozzáférést biztosítani a kis méretű nyílt vízi fajok egy minimális mennyiségéhez, valamint a tengerfenéken élő állományokra vonatkozó minimális erőkifejtés-kvótához.

(16) 2019-ben tartott 43. éves ülésén a GFCM elfogadta a GFCM/43/2019/4. sz. ajánlást a Földközi-tengeren (GFCM 1–27 földrajzi alterület) a nemes korall (*Corallium rubrum*) fenntartható kiaknázására vonatkozó állománygazdálkodási tervről, amely befagyasztotta a halászati engedélyek maximális számában kifejezett halászati erőkifejtést és halászati korlátot írt elő a vörös korall tekintetében. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.

(17) 2019-ben tartott 43. éves ülésén a GFCM elfogadta a GFCM/43/2019/2. sz. ajánlást az Alborán-tengeren (GFCM 1–3 földrajzi alterület) a nagyszemű vörösdurbincs (*Pagellus bogaraveo*) fenntartható kiaknázására vonatkozó állománygazdálkodási tervről, amely fogási és erőkifejtési korlátozást vezetett be a 2010 és 2015 közötti időszakban engedélyezett és alkalmazott átlagos szint alapján. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.

(18) 2019-ben tartott 43. éves ülésén a GFCM elfogadta a Földközi-tengeren (GFCM 1–27 földrajzi alterület) a nagy aranymakrahal (*Coryphaena hippurus*) halászatában a halcsoportosulást előidéző, lehorgonyzott eszközök használatára vonatkozó állománygazdálkodási intézkedésekről szóló GFCM/43/2019/1 sz. ajánlást, amely meghatározta a nagy aranymakrahalra halászó hajók maximális számában kifejezett halászati erőkifejtést. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.

(19) 2019-ben tartott 43. éves ülésén a GFCM elfogadta a Fekete-tengeren (GFCM 29 földrajzi alterület) a nagy rombuszhal halászatát érintő többéves állománygazdálkodási tervről szóló GFCM/41/2017/4. sz. ajánlást módosító GFCM/43/2019/3. sz. ajánlást.

Az ajánlás újabb regionális teljes kifogható mennyiségeket, egy kvótaelosztási rendszert és további állományvédelmi intézkedéseket – mindenekelőtt két hónapos tilalmi időszakot és évi 180 halászati napban megállapított korlátozást – vezetett be a nagy rombuszhal vonatkozásában. E további intézkedések funkcionálisan kapcsolódnak a halászati lehetőségekhez, mivel hiányukban a nagy rombuszhalra vonatkozó TAC csökkentésre szorulna az állomány helyreállásának biztosítása érdekében. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.

(20) A GFCM tudományos szakvéleményének megfelelően a fekete-tengeri sprattállomány életképessége érdekében fenn kell tartani a halászati mortalitás jelenlegi mértékét. Ezért az említett állományra vonatkozóan továbbra is indokolt autonóm kvótát megállapítani.

(21) A halászati lehetőségeket a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, valamint biológiai és társadalmi-gazdasági szempontok figyelembevételével kell megállapítani, biztosítva eközben az egyes halászati ágazatokkal szembeni méltányos bánásmódot, és figyelmet fordítva az érdekelt felekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményekre.

(22) Az uniós halászhajók rendelkezésére álló, e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek igénybevétele az 1224/2009/EK tanácsi rendelet[7] és különösen annak a fogások és a halászati erőkifejtés nyilvántartásáról, valamint a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok bejelentéséről szóló 33. és 34. cikke hatálya alá tartozik. Ezért meg kell határozni azokat a kódokat, amelyeket a tagállamoknak az e rendelet hatálya alá tartozó állományok kirakodásai tekintetében a Bizottság felé teljesítendő adatszolgáltatás során használniuk kell.

(23) Az uniós halászhajók rendelkezésére álló, e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek igénybevétele a GFCM területén folytatott halászatra vonatkozó egyes rendelkezések végrehajtásáról szóló 1343/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[8] hatálya alá tartozik.

(24) A 847/96/EK tanácsi rendelet[9] kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, beleértve az elővigyázatossági szempontból, illetve az analitikai célokra kifogható teljes mennyiségek tekintetében az említett rendelet 3. és 4. cikkében meghatározott rugalmassági rendelkezéseket is. Az említett rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanácsnak – mindenekelőtt az állományok biológiai állapota alapján – határoznia kell arról, hogy az említett rendelet 3. és 4. cikkét mely állományok esetében nem kell alkalmazni. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában bevezette az egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmust. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené a tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek megvalósítását, valamint rontaná az állományok biológiai állapotát, indokolt úgy rendelkezni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke

7 A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).

8 Az Európai Parlament és a Tanács 1343/2011/EU rendelete (2011. december 13.) a GFCM (Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság) létrehozásáról szóló megállapodás hatálya alá tartozó területen folytatott halászattal kapcsolatos egyes rendelkezésekről és a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről szóló 1967/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 347., 2011.12.30., 44. o.).

9

csak akkor legyen alkalmazandó az analitikai teljes kifogható mennyiségekre, ha a tagállamok nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (9) bekezdésében meghatározott elvét.

(25) A halászati tevékenységek folyamatossága és az uniós halászok megélhetésének biztosítása érdekében indokolt előírni, hogy e rendelet 2022. január 1-jétől legyen alkalmazandó. A sürgősségre tekintettel e rendeletnek a kihirdetését követően azonnal hatályba kell lépnie.

(26) A halászati lehetőségeket az uniós joggal teljes összhangban kell felhasználni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

# 1. CÍM
# ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

*1. cikk*
***Tárgy***

Ez a rendelet meghatározza 2022-ben a Földközi-tengeren és a Fekete-tengeren az egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében rendelkezésre álló halászati lehetőségeket.

*2. cikk*
***Hatály***

(1) Ez a rendelet az alábbi halállományokat kiaknázó uniós halászhajókra vonatkozik:

a) európai angolna (*Anguilla anguilla*), nemes korall (*Corallium rubrum*) és nagy aranymakrahal a 4. cikk b) pontjában meghatározott Földközi-tengeren;

b) vörös garnéla (*Aristeus antennatus*), piros ostorgarnéla (*Parapenaeus longirostris*), óriásgarnéla (*Aristaeomorpha foliacea*), szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*), norvég homár (*Nephrops norvegicus*) és sávos vörösmárna (*Mullus barbatus*) a Földközi-tenger nyugati térségében a 4. cikk c) pontjában meghatározottak szerint;

c) szardella (*Engraulis encrasicolus*) és szardínia (*Sardina pilchardus*) a 4. cikk d) pontjában meghatározott Adriai-tengeren;

d) szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*), norvég homár (*Nephrops norvegicus*), közönséges nyelvhal (*Solea solea*), piros ostorgarnéla (*Parapenaeus longirostris*) és sávos vörösmárna (*Mullus barbatus*) a 4. cikk d) pontjában meghatározott Adriai-tengeren;

e) óriásgarnéla (*Aristaeomorpha foliacea*) és vörös garnéla (*Aristeus antennatus*) a 4. cikk e) pontjában meghatározott Tuniszi-csatornában, a 4. cikk f) pontjában meghatározott Jón-tengeren és a 4. cikk g) pontjában meghatározott Levantei-tengeren;

f) nagyszemű vörösdurbincs (*Pagellus bogaraveo*) a 4. cikk h) pontjában meghatározott Alborán-tengeren;

g) spratt (*Sprattus sprattus*) és nagy rombuszhal (*Scophthalmus maximus*) a 4. cikk i) pontjában meghatározott Fekete-tengeren.

(2) Ez a rendelet a rekreációs célú halászatra is alkalmazandó, amennyiben arra a vonatkozó rendelkezések kifejezetten hivatkoznak.

*3. cikk*
**Fogalommeghatározások**

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében szereplő fogalommeghatározások érvényesek. Ezeken túlmenően a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

a) „nemzetközi vizek”: egyetlen állam felségterületéhez vagy joghatósága alá sem tartozó vizek;

b) „rekreációs célú halászat”: a tengervízi élővilág szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú kiaknázására irányuló, nem kereskedelmi halászati tevékenység;

c) „teljes kifogható mennyiség” (TAC):

   i. az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (4)–(7) bekezdése értelmében a kirakodási kötelezettség alól mentesülő halászati tevékenységek keretében az egyes állományokból évente kirakodható halmennyiség;

   ii. minden más halászatban az egyes állományokból egyéves időszak alatt kifogható halmennyiség;

d) „kvóta”: a teljes kifogható mennyiségnek az Európai Unió vagy valamely tagállam részére kiosztott hányada;

e) „autonóm uniós kvóta”: közösen elfogadott TAC hiányában az uniós halászhajók részére autonóm módon odaítélt kifogható mennyiségek felső határa;

f) „analitikai kvóta”: olyan autonóm uniós kvóta, amelyre vonatkozóan analitikai értékelés áll rendelkezésre;

g) „analitikai értékelés”: egy adott állomány alakulásának az állomány biológiai jellemzőin és kiaknázási mértékén alapuló mennyiségi értékelése, amely a tudományos vizsgálat szerint megfelelő minőségű ahhoz, hogy tudományos szakvéleményként szolgáljon a fogásokkal kapcsolatos jövőbeli lehetőségek mérlegelésénél;

h) „halcsoportosulást előidéző eszköz” vagy „FAD”: a tenger felszínén lebegő vagy lehorgonyzott berendezés, amelynek célja a halak odavonzása.

*4. cikk*

**Halászati övezetek**

E rendelet alkalmazásában a következő övezeti meghatározások érvényesek:

a) „GFCM földrajzi alterületek”: az 1343/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[10] I. mellékletében meghatározott területek;

b) „Földközi-tenger”: az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott GFCM 1–27 földrajzi alterületeken található vizek;

c) „a Földközi-tenger nyugati térsége”: az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott GFCM 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10 és 11 földrajzi alterületeken található vizek;

d) „Adriai-tenger”: az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott GFCM 17 és18 földrajzi alterületeken található vizek;

e) „Tuniszi-csatorna”: az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott GFCM 12, 13, 14, 15 és 16 földrajzi alterületeken található vizek;

[10] Az Európai Parlament és a Tanács 1343/2011/EU rendelete (2011. december 13.) a GFCM (Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság) létrehozásáról szóló megállapodás hatálya alá tartozó területen folytatott halászattal kapcsolatos egyes rendelkezésekről és a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről szóló 1967/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 347., 2011.12.30., 44. o.).

f) „Jón-tenger”: az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott GFCM 19, 20 és 21 földrajzi alterületeken található vizek;

g) „Levantei-tenger”: az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott GFCM 24, 25, 26 és 27 földrajzi alterületeken található vizek;

h) „Alborán-tenger”: az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott GFCM 1–3 földrajzi alterületeken található vizek;

i) „Fekete-tenger”: az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott GFCM 29 földrajzi alterület.

# II. CÍM
# HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

## I. FEJEZET
## A Földközi-tenger

*5. cikk*
**Európai angolna**

(3) Ez a cikk az európai angolna (*Anguilla anguilla*) fogását eredményező valamennyi, uniós halászhajók által folytatott, valamint egyéb uniós halászati tevékenységre alkalmazandó, nevezetesen a célzott, a járulékos és a rekreációs célú halászatra a Földközi-tenger valamennyi tengervizén, ideértve az olyan édesvizeket és átmeneti brakkvizeket is, mint a lagúnák és a torkolatok.

(4) Az uniós halászhajók számára az egyes tagállamok által meghatározandó három egymást követő hónapnyi időszakban tilos az európai angolna halászata a Földközi-tenger uniós és nemzetközi vizein. A halászati tilalmi időszaknak összhangban kell állnia az 1100/2007/EK rendeletben foglalt állománymegőrzési célkitűzésekkel, a hatályos nemzeti állománygazdálkodási tervekkel és az angolnának az adott tagállamban jellemző időszakos vonulási mintájával. A tagállamok a tilalmi időszak hatálybalépése előtt legalább egy hónappal, de legkésőbb 2022. január 31-ig közlik a Bizottsággal az általuk meghatározott időszakot.

(5) A tagállamok nem léphetik túl az európai angolna tekintetében az 1100/2007/EK rendelet 2. és 4. cikkével összhangban elfogadott nemzeti állománygazdálkodási terveik útján megállapított és végrehajtott maximális fogási mennyiséget vagy halászati erőkifejtést.

*6. cikk*
**Nemes korall**

(1) Ez a cikk a Földközi-tengeren a nemes korall (*Corallium rubrum*) begyűjtését eredményező valamennyi, uniós halászhajók által folytatott célzott és rekreációs célú, valamint egyéb uniós halászati tevékenységre alkalmazandó.

(2) Célzott halászat esetén a halászati engedélyek maximális száma és az uniós halászhajók által begyűjtött nemeskorall-állományok maximális mennyisége, valamint az uniós begyűjtési tevékenységek nem haladhatják meg az I. mellékletben meghatározott szinteket.

(3) A (2) bekezdés hatálya alá tartozó uniós halászhajók számára tilos a nemes korall tengeren történő átrakása.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megtiltsák a nemes korall rekreációs célú halászat keretében történő begyűjtését, fedélzeten tartását, átrakását vagy kirakodását.

*7. cikk*

***Nagy aranymakrahal***

(1) Ez a cikk a Földközi-tenger nemzetközi vizein a nagy aranymakrahal (*Coryphaena hippurus*) halcsoportosulást előidéző eszközökkel történő fogását eredményező valamennyi, uniós halászhajók által folytatott kereskedelmi, valamint egyéb uniós halászati tevékenységre alkalmazandó.

(2) A nagy aranymakrahal halászatára engedéllyel rendelkező uniós halászhajók maximális számát a II. melléklet határozza meg.

# II. FEJEZET
# A Földközi-tenger nyugati térsége

*8. cikk*

**A tengerfenéken élő állományok**

(1) Ez a cikk a Földközi-tenger nyugati térségében az (EU) 2019/1022 rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett tengerfenéki állományok fogását eredményező valamennyi, uniós halászhajók által folytatott, valamint egyéb uniós halászati tevékenységre alkalmazandó.

(2) A legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést e rendelet III. melléklete határozza meg; a tagállamok a legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést az (EU) 2019/1022 rendelet 9. cikkével összhangban szabályozzák.

*9. cikk*

**Adatküldés**

A tagállamok az (EU) 2019/1022 rendelet 10. cikkének megfelelően rögzítik és továbbítják a Bizottsághoz a halászati erőkifejtési adatokat.

Amikor a tagállamok megküldik a Bizottságnak a halászati erőkifejtési adatokat, a halászati erőkifejtési csoportok III. mellékletben meghatározott kódjait használják.

# III. FEJEZET
# Az Adriai-tenger

*10. cikk*

***[***Placeholder for **small pelagic stocks*** *]***

*11. cikk*

**A tengerfenéken élő állományok**

(1) Ez a cikk az Adriai-tengeren a szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*), a norvég homár (*Nephrops norvegicus*), a közönséges nyelvhal (*Solea solea*), a piros ostorgarnéla (*Parapenaeus longirostris*) és a sávos vörösmárna (*Mullus barbatus*) fogását eredményező valamennyi, uniós halászhajók által folytatott, valamint egyéb uniós halászati tevékenységre alkalmazandó.

(2) Az e cikk hatálya alá tartozó tengerfenéki állományokra irányuló legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést és maximális flottakapacitást a IV. melléklet határozza meg.

(3) A legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 26–35. cikkében meghatározott feltételekkel összhangban szabályozzák.

*12. cikk*

**Adatküldés**

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján megküldik a Bizottságnak a kifogott állományok kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, a IV. mellékletben meghatározott állománykódokat használják.

# IV. FEJEZET
# A Jón-tenger, a Levantei-tenger és a Tuniszi-csatorna

*13. cikk*

(1) Ez a cikk a Jón-tengeren, a Levantei-tengeren és a Tuniszi-csatornában az óriás garnéla (*Aristaeomorpha foliacea*) és a vörös garnéla (*Aristeus antennatus*) fogását eredményező valamennyi, uniós halászhajók által folytatott, valamint egyéb uniós halászati tevékenységre alkalmazandó.

(2) A tengerfenéken élő állományok halászatára engedéllyel rendelkező fenékvonóhálós hajók maximális számát az V. melléklet határozza meg.

# V. FEJEZET
# Az Alborán-tenger

*14. cikk*

(1) Ez a cikk az Alborán-tengeren a nagyszemű vörösdurbincs (*Pagellus bogaraveo*) fogását eredményező, uniós halászhajók által folytatott, horogsoros és kézi horogsoros kereskedelmi célú halászati tevékenységekre alkalmazandó.

(2) A fogások maximális mennyisége nem haladhatja meg a VI. mellékletben meghatározott szinteket.

# VI. FEJEZET
# A Fekete-tenger

*15. cikk*

**A sprattra vonatkozó halászati lehetőségek meghatározása**

(1) Ez a cikk a Fekete-tengeren a spratt (*Sprattus sprattus*) fogását eredményező valamennyi, uniós halászhajók által folytatott, valamint egyéb uniós halászati tevékenységre alkalmazandó.

(2) A sprattra vonatkozó autonóm uniós kvótát, e kvóta tagállamok közötti elosztását és adott esetben a funkcionálisan kapcsolódó feltételeket a VII. melléklet határozza meg.

*16. cikk*

**A nagy rombuszhalra vonatkozó halászati lehetőségek meghatározása**

(1) Ez a cikk a Fekete-tengeren a nagy rombuszhal (*Scophthalmus maximus*) fogását eredményező valamennyi, uniós halászhajók által folytatott, valamint egyéb uniós halászati tevékenységre alkalmazandó.

(2) A nagy rombuszhal vonatkozásában a Fekete-tenger uniós vizein a teljes kifogható mennyiséget és annak tagállamok közötti elosztását, valamint adott esetben a funkcionálisan kapcsolódó feltételeket a VII. melléklet határozza meg.

*17. cikk*

**A nagy rombuszhalra irányuló halászati erőkifejtés szabályozása**

A nagy rombuszhal halászatára a 16. cikk szerint engedéllyel rendelkező uniós hajók halászati erőkifejtése a hajók teljes hosszúságától függetlenül nem haladhatja meg a 180 halászati napot évente.

*18. cikk*

**A nagy rombuszhalra vonatkozó halászati tilalmi időszak**

Az uniós halászhajók számára a Fekete-tenger uniós vizein április 15. és június 15. között tilos a nagy rombuszhal halászata, ideértve átrakását, fedélzeten tartását, kirakodását és első értékesítését.

*19. cikk*

**A fekete-tengeri halászati lehetőségek elosztására vonatkozó különös rendelkezések**

(1) A halászati lehetőségeknek az e rendelet 15. és 16. cikkében meghatározott, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:

a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;

b) az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások; valamint

c) az 1224/2009/EK rendelet 105. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások.

(2) A 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke nem alkalmazandó, ha valamely tagállam az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében meghatározott elvét alkalmazza.

*20. cikk*

**Adatküldés**

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján megküldik a Bizottságnak a Fekete-tenger uniós vizein kifogott spratt- és nagyrombuszhal-állományok kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, a VII. mellékletben meghatározott állománykódokat használják.

# III. CÍM
# ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

*21. cikk*
**Hatálybalépés**

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

2022. január 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről*
*az elnök*